

Η ΔΟΥΚΙΣΣΑ ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ ΤΟΥ ΚΑΡΤΝΕΝ

‘Η Ιστορία και ή δισχημες γυναικίες. Ή κατεπλόκτικη δισχήμα της Μαργορίτας. Ή κακία της και ή μοχθηρία της. Όπου παντρεύεται σε λίλικια δώδεκα χρόνων... Ήντας διάδοχος θρόνου που ξεπράλινεται γι' αυτή... Ο βασιλεύς; της Βαυαρίας ανδοκοτείνει για χάρι της! Η εικόνα της, κ.τ.λ. κ.τ.λ.

Δέν υπάρχουν πανείς που νά μη γνωρίζει τα δύναμεις των διαστημάτων πολλούντων εγκριθέντων στην Ιστοσελίδα. "Όλος δύναμας έχεις την 'Ελεύθερην Σπάρτην", την 'Ασπρασία, την Ελευσινάπερα παιδιά της ιστοσελίδας.

‘Η δούκισσα Μαργαρίτα του Κάροντεν, η δημόσια δῖησσα ματά την 1650, θεωρείται όπ' άλιονς φώς ή μαργιμάτερη γνωστή ποτέ σε πάρα πολλούς Αγγλόφιλους πορτρέτος.

Διαβάζοντας πονεί τη θυγατρά της για νοσήσας σύντηξης, δύν ήταν μπορόθως ποιεί την πατέψη δια πραγματικό πρόσωπων για τό μεγάλεσσο τέρας δάσημας που η ίδη έγινε πονεί. Ένασθέντα όμη γυναίκα αύτή ποινήσαν θρησκευτισμένων και τόσων έργων επιτακτών περιποιευόντων δύν ήταν μπορόθων νά είναι παρά ωραίωτεται ποιοι γηγενετιστέστε...

"Η δούσμασσα Μαργαρίτης ήταν μάχημη-
χωρίς δμας να έγινε και παρέμα παραδοσιακή.
επόμενη στην οποία πρόσθια της. "Ησαν
ιμά τελεία μάχημα, δμώς θα μπορούσε νά
είναι τελεία παλλονίου. Δάνει ήταν μέση μονάδας
μάχημα. "Ησαν συγχρόνως παι' και πάι και
μηχανήρη γυναικόμα. Ο χραστερός της ήσαν
βίστας παι' ωραίος οι φροντίδες βάσισαν, ή
σπινεργοφόρα της πολλή τερασσινή. Σε ήλικα
δέκα την ίδιαν έσαν νά πεδινή ήσαν άδειαστα
της πού ήταν τυφλανθόντας παι' τη διάπιστην σάν
προγραμματική μεγάλια. Και δμώς σε ή
λικα πόλεις διώδεια χρόνων παντούσε θήμα
παλές!

πειρασμούς !
Ο "πειραδός προϊντηψή" Ιωάννης της Βουημάς, αληγορούμενος σύνδει μάκρια τη συχνάστερα πράξη της εποικίας μετανάστεων, έγινε διήγητος γυναικών που οι γονείς της εδέχθησαν πρόδρομα, όταν ήταν μόνοι, ώστε να είναι η πρόσβαση αυτήν ήσαν πάτε πού πρωτιστώς δεν ήταν μεταπομπόν. Οι γύρους δημοσίων μέσων μαργαλωτεύονται βασιλική μεγαλοποίηση.

Α' Άλλη ή συνταγή ζωής ήταν Μαργαρίτας τοῦ Κάρδιτν πάν έποδι της παραστάσεως μάτι της χρόνια. Ή δύναμις γνησιαλέψεως πάντα φαντάζεται μάτι της έγγειός στο δικαίωμα της. Ο πορφυρός λεπτός πατέρας της, Μιτσάς στά γύρωνά της, παρεγκάλεσε παιδί της. Τοῦ πάντων, ή Μαργαρίτας δύνη ήθελε μὲν πάντα τρόπον να ξαναγορίσῃ πάτη και ταν. Καὶ δι' Ιωάννης τῆς Βούρης ἀπέστη

ψυκὸν καὶ γοητευτικὸν γιὰ τοὺς δυνατοὺς καὶ τοὺς σπληνούς. Για τοὺς δέδματούς και τοὺς ἀγαθούς τείνει τραχύ, σπληνός, ἔχθριαστο, τούτων τεσσάρες. Ολες αυτὲς τὶς σπειρύεις μοιδ ἔφεραν σε μιὰ σταγή τα λόγια τῆς ποιημαρτυρίας θεάσει.

— Καληνόχετα, δεσποινίς "Αννα Μαρία, είπα ξαφνικά πρόσπαι
θδυνας να προσψύψε την ταραχή μου ώστε την ναρωτή μου για πεν
πού Μάγα λαπτάρι πούλι μαυροκέφαλος να πάρω.

— Καλλιέργεια σας, μου δημοποίησαν δικίνη μ' ένα χαρδγέλο για μάτι θλίψη και' δημοποίησαν για τα δυνατά της πούρα απότομης δημοποίησης.

Μπήκα μέσα στο δωμάτιό μου παίξα λεβίτσα
πολλά στην πύργο.

Τόν μίλη μέρα, Μφυγα πρωτι - πρωτι μπ' τὸ χρ-

Τέρα, σεγνά μναποιλ ηδ χωριουδάμα, την "Αννα Μαρία και την ποιμασμένη Θεία, π' αντερχόμενη στή σκέψη τού διγκλήματος πού πήγαιναν τά μάντι.

Paul Reboux.

ψε στὸ παλάτι τοῦ πατέρος του ἀπαρηγόρησος...

Και διμώ, ή γυναίκα αόπη τοδ είχε πάμι μοριολεστειώδης μαρτύριο, ότι ήταν μή την κανάδα της που μάλι στρεβλή της το γαροφάλιθο! Και ήταν άσχημη της ήταν πάντα τον μανταριστικόν, τον μάποιο! Πάρις νά έξηγηνθή λοιπον δι φλογερός αύτός δρως γιατί μιά τέτοια γυναίκα! Το βέβαιο είνε διν που μπορεί διατήρηση σεγήν ίδια ποια καιροδέσηρη απόδι τόση. Φαίνεται διν η άσχημητάς της παραστάσεως είχε τη δική της, την ιδιαίτερη γοητεία. Πιούδις ξένωνα;

“Η Μαργαρίτα πανερεθήπη θυσεα τὸν ἡγεμόνα τῆς Βασαρίας Λεοπόλδο, τὸν ἄγνωτελεῖτης δύμας μα τὸν πολὺ σύντομον. Ο φωτοζός ἔγινεται τὸν μάτιατον. Δὲν μπρόστη τὴν ὑπόσφρον ούτε μάδι βρέματο τὸ κωπούσιον. Και οὐντερόντα πολλαπλούσιοντας!..”

οιας Λεωπόδου, οντας δημάρχοις Δραγώς καὶ αὐτούς ποιὲ σύντομα. 'Ο φωνής δημάρχου τῶν Μάλατρών. Τὸν μέρος στὰ νόστρα οὐτε μάδι βοδράδα τὸ καροκίσμα. Καὶ αὐτοπετόντας δηλητηριάσθεις!...
'Η δοιανόσα στον Κάρδιναν μίλλας τοσεῖς
ἄλλους ἀνδρες ἀργέτερα. 'Ολοι θασαν
χωρίουν δύνανται ξυστάνειν μαζί της καὶ διοι-
πεσσον σὲ ἀπελπισία δυναν διειληφεῖν τοὺς ἐγκα-
τέλεινας. Μιᾶς προμαχώνας παλλονή δύνα
μπορούσες γὰρ παταγάντας τέτοιους θυμάδεσσι;

μηδέποτε να καταγητή είναι τοις ουρανούσις.
Τίς Μαργαρέτας διασχίζει τη σύμπερα μάδα
ειδόνα, έργο του ζωγράφου Μάλεο Μάστος,
ή όποια είναι μια φυσικότερη προσωπογρα-
φία. "Ετοι μηρούδες και σύμπερα νά δούνε
την έρωματική της μάσχημα, ούτι στενή της
μέτωπο, τά μηρά και μισθωτεύσα πάντα μά-
τια της, την ποντή της μύτη, δια μεγάλο της
στόμα μά τά στενά γειλή πίσω από", τά δό-
πια ξεπροβάλλαν κά μετρος και μισθωτα-
μένα δύντα της. Αύτη ήταν η δούνησα Μαρ-
γαρέτας του Κάρτρινγκ για την οποία ένας δι-
δυτικός έσποτεύθηκε και τεσσάρες θεούσαν σε
άπολιτο πάντα πάνωτα!

έπιος Τισιαγός
εῖς Μαρναρίας τοῦ Κέρκυρας

Ο ΕΥΕΡΓΕΤΗΣ ΤΗΣ ΑΝΑΡΟΠΟΤΗΤΟΣ

Ο Ραμόν Γουέιθ η πρώτη από τις ανοργάνωτες
ποιητές της Ισπανίας φημίζεται για τις έκπληκτησές των και
τις παραδοσιαίες του. «Η μεγάλη δύναμη του συγγραφέα
λαϊκού ποίησης είναι την πολλή φωνή του.

Κάποτε τοῦ μητρικῆ μανία νόσησή ἦν ἀνδράντα στὸν πε-
γαλαῖταιο ὑφευρέσα τῆς ἀνδρωπόντος, τοῦδε οὐδὲν δῆμος ἢ ἐφεδρ-
αὶ πᾶν μῆν προέξουσις πάντων πατῶν. (Εἶναι βλέπεται παρατημένο
πέντε δῆλος ἡ μεγάλες ὑφευρέσεις φέρουσιν πατέλα στὴν ἀνδρωπόντα,
συγχρόνως δῆμος γίνονται πρόδεξεν δυστεκημάτων ἢ πατ-
εστροφῶν πολλάκες φορούσεις).

Ἐπει μῆνες ὀλόλαθρος δὲ Ραμών Γομέθ ντειλλά Σέρρα δύσαγνον τὸ βοῦν ἔναν τύπον ἴδιωτον ἀφευδέστον, μᾶλλον ἔβιβαται παντά. Οὐλοὶ οἱ ἀφευδέστοι μεγαλείτερα πακά προξένησαν στοὺς ἀνθρώπους παρὰ παλλά. Τέλος, ὃ ἀφένταστος στοὺς πακάτης σπερτήτης, σὰ μὰ στιγμὴν ἐμπνεύσθως, πάκις δὲ μεγαλείτερος ἀνθρώπητης τῆς ἀνθρώπειας τίνει δὲ Ζιλλέτης, οὐ κατασευσταῖς τῆς στοχαστικοῦ μηχανῶν! Πάκις οὐκ πατέμπτων τεράστια ἥπια; Μυστηρίου!...Τόδη γενοντάς δύμας είναι πάκις δὲ παράξενος.

